partis:⁊ ſic ordīate. Primo
enī tangitur de efficiente in
q̄ȝtū eſt efficiens. ibi: Qui. ſ.
iohānes ſcribēs. ſcd̄o de lo/
co ⁊ tp̄e quibꝰ ſcripſit. tertio
d̄ cauſa motiua ad ſcribēdū.
quarto de materia. quīto de ī
tentiōe. ſexto de modo. Dicit
ergo: Vidit āt iohēs ⁊ ſcp̄ſit
in pathmo: Apoc̄. iij. Fui in
ſula q̄ vocat̄ pathmos. Et no
ta ꝙ d̄r h̄ pathmus ⁊ h̄ path/
mus mi: in eadē ſignificatio/
ne: ⁊ vtrūqȝ habet pathmo
in datiuo ⁊ ī ablatiuo. ſic̄ cla
rus claro: tenedos tenedo:
delos delo. In eccleſijs q̄buſ
p̄erat: aſie mīoris cuiꝰ metro
polis erat epheſus. p̄fuit enī
iohānes ſeptē eccleſijs illius
aſie. ¶ Pullulart inchoatio
ne. pullulo las dicit̄ germīa/
re vel multiplicare. ¶ Atqȝ ī
oleuerūt. i. creuerūt cōſuetu/
tudine. ¶ Vitia. q̄ mores cor
rūpunt. ¶ Atqȝ diuerſe here/
ſes: que violabāt fidē. ¶ Erāt
enī quidā. manifeſtat cuiuſ/
modi hereſes pullulabāt ibi
ſcȝ in aſia. ¶ Alpha p̄ncipiuȝ
eſt elemētoꝝ grecoꝝ. ¶ O fi/
nis quod bene cōuenit ei. de
quo dicit̄ Eſa. xliiij. Ante me
non eſt formatus deꝰ: ⁊ poſt
me nō erit. ¶ Ante finē ſcl'i de
ſiturā. i. defecturam. a deſino
deſinis: deſij vl' deſiui deſine/
re: deſitū deſitu. Hec aūt dice
bant non credētes veritati: q̄
dic̄ Mat. vl. Vobiſcū ſū om/
nibus diebus vſqȝ ad cōſum
mationē ſeculi. ¶ Et pro labo
re nō premiū eternū ſuſceptu
rā. cū tn̄ dicat̄ Sap̄. x. Red/
det deus mercedē laborū ſā/
ctorū ſuoꝝ. ¶ Et eccl'iam p̱ ex
ercitiū tribulationuȝ. ſupple
oſtendit. ¶ Nō deſinere ſ; ꝓfi
cere. quod facit Apocal'. xij.
vbi dicit ꝙ mulieri date ſunt
due ale

que in p̄nti patiat̄: ⁊ ī futuro receptura ſit. Intē a
tio v̄o eius monere ad patiētiā q̄ ſeruāda ē: tuȝ b
quia breuis labor: tū q2 premiū magnum. Mo/ c
dus tractādi talis: p̄io p̄mittit ꝓlogū ⁊ ſaluta/
tionē vbi reddit auditores benignoſ ⁊ attētos:
q̄ p̄miſſo accedit ad narrationē. Ī narrationeȝ
v̄o oñdit xp̄m eē ab eterno ſine p̄cipio ⁊ fine: i/
ducens ipſum loquentem: Ego ſum alpha ⁊ o:
id eſt p̄cipium ⁊ finis. Poſtea accedēs ad nar/
rationē diſtīguit ſeptē viſiōes: q̄bꝰ termiat' iſte
liber ꝯſumat̄. Premittit aūt ꝓlogū dicēs: Apo
calypſis ieſu xp̄i. ſubaudis: hic ē. Sic̄ in alijs: vi
ſio Eſaie hec eſt ⁊ parabole ſalomonis he ſunt.

¶ Incipit prologus ſācti Hieronymi in apoca/
calypſim ſancti Johannis apoſtoli.

IOhānes apl's ⁊ euāgeliſta a xp̄o electꝰ
atqȝ dilectꝰ ī tāto amore dilectiōis vbe
rior habitꝰ ē: vt ī cena ſup̱ pectꝰ eiꝰ recū
beret: ⁊ ad crucē aſtāti ſoli matrē ꝓpriā
cōmēdaſſȝ: vt quē nubeꝛ volētē ad am
plexū virgitat' laſciuerat: ipi ēt cuſtodiēdā v̄ginē
tradidiſſet. Hic itaqȝ cū ꝓpt̄ v̄bū dei ⁊ teſtimōiū
ieſu xp̄i ī pathmoſ īſulā ſortiret̄ exiliū: illic ab eo
dē apocalypſis p̄oſtēſa deſcribit̄: vt ſic̄ in princi
pio canōis. i. libri geneſeos icorruptibile p̄cipi
um p̄notat̄: ita ēt icorruptibil' finiſ p̱ v̄ginē ī apo
calypſi redderet̄ dicēt': † Ego ſū alpha ⁊ o initiū
⁊ finis. Hic ē iohēſ q̄ ſciēs ſup̱ueiſſe ſibi diē egreſ
ſiōis de corp̱e: ꝯuocat' ī epheſo diſcipuł: deſcē/
dit ī defoſſū ſepulture ſue locū: orōneqȝ cōpleta
reddidit ſpūm tā a dolore mort' factꝰ extraneꝰ:
q̄ȝ a corruptiōe carnis noſcit̄ alienꝰ. Cuiꝰ tn̄ ſcri/
pture diſpoſitio vl' libri ordīatio: iō a nob̄ p̱ ſin/
gula nō expōit̄: vt neſciētibꝰ iq̄rēdi d̄ſideriū col/
locet̄: ⁊ q̄rētibꝰ labor' fructꝰ: ⁊ deo magiſterij do
ctrina eruet̄.

¶ Finit prologus.

a b due ale aquile magne vt vola
ret in deſertum locuȝ. Sed ꝓ
ficere ſicut aurum in igne nō
c deficit ſed ꝓficit. Sap̄. iij. d̄r
de iuſtis: Tanq̄ȝ aurum ī for
nace probauit illoſ. Et ꝑ his
ſcȝ modicis tribulationibuſ:
Brauium eternum recipere.
i. vitaȝ eternā. ij. Timoth̄. ij.
Si cōmortui ſumus ⁊ cōuiue
mus: ſi ſuſtinemus ⁊ ꝯregna
bimus: hoc erit quādo ſpōſa
ducta in thalamū ſponſi do/
tabitur dote bona. dicēs cuȝ
lya illud Geñ. xxx. Dotauit
me dominus dote bona.
a ¶ Que ī preſenti ſeculo pa
tiatur: et que in futuro rece/
ptura ſit. ſ. premia eterna pro
modica et leui tribulatione.
ij. Coꝝ. iiij. Id quod in preſē
ti eſt momentaneū et leue tri
bulationis noſtre ſupra mo/
dum in ſublimitate eternum
glorie pōdus operatur in no
bis. ¶ b Intentio autē eiꝰ.
Hic tangit̄ intentio ſcriben/
tis: que eſt monere ad patien
tiā. Intentio enim iohannis
fuit ſupra. ſ. ſubditoſ īſtruere
q̄ȝtum ad intellectū. hic autē
intendit eos informare q̄ȝtuȝ
ad effectum. ¶ c Modus
tractandi talis. Hic tangitur
formalis cauſa ſ̄m quod attē
ditur penes modum agendi.
primo premittit Johannes ꝓ
logum. cum dicitur: Apoca/ † Apo. i. b
lypſis ieſu chriſti ⁊c̄. et ſaluta et. i. ii. c
tionem. ibi: Johannes ſeptē
eccleſijs ⁊c̄. Quo premiſſo ac
cedit ad narrationē. ibi: Ego
iohannes frater veſter ⁊c̄. et
ca. vij. ſ. ſ̄m ſepteȝ eccleſias q̄
bus ſcribit ſ̄m ſeptem ſtatus
eccleſie generalis.

¶ Finit expoſitio iſtius pre/
fationis.

¶ Prothemata in apocalypſim

SIcut in ſecularibus libris tria querunt̄. Intentio. ſ.
vtilitas: ⁊ cui parti philoſophie ſuppōat̄. Sic quoqȝ
in hoc libro diuino tria querunt̄: materia: intentio:
vtilitas: ⁊ cui parti humanitat'. i. vite ſubiaceat. Vi
ta enī alia philargica: alia practica: alia theorica. i. contēplati
ua: cui liber iſte ſubiacet. Intentio eſt auctoris huius ponere
ſigna p̱ que cōmēdet nobis patiētiā. i. faciet nos patiētes pro
nomine xp̄i: vt de patiētia eundo ad cōtēplationē celeſtis gl'ie
p̱uenire poſſimꝰ ad vtilitatē: ad remunerationē. ſ. patiētie no/
ſtre. i. ad duplicē ſtolā aīe. ſ. ac corp̱is beatitudinē. Et notādū
quō patiētiā cōmēdet: oſtēdēdo. ſ. p̱ varias ſil'itudines vt per
equos et ſil'ia: p̱ſecutiōes p̄ntis ⁊ future eccl'ie in tp̱e antichri/
ſti. i. diuerſas tribulatiōes diuerſorū ſtatuū eccl'ie p̄munit noſ
referēdo: vt fortiores ſimus ad ſuſtinēdū. Nā leuiꝰ ledit quic
q̄d p̄uidimꝰ añ. Illō q̄ȝ ſciēdū ꝙ potiꝰ cōmēdat patiētiā. Idō
videlicet q2 fūdamētū eſt oīm virtutū: Prudētio teſte: q̄ ait:
Vidua vl' debilis ē virtꝰ quā nō patiētia firmat.

DEus pater p̄uidēs tribulatiōes q̄s paſſura erat ſctā
eccl'ia: poſtq̄ȝ ab apl'is fuit fūdata: diſpoſuit cū filio
⁊ ſctō ſpū eas tribulatiōes ⁊ earū p̄mia reuelare. Ia
cula enī q̄ p̄uident̄ minꝰ ledūt. Ita xp̄o māifeſtauit
ſ̄m hūanitatē: xp̄s iohāni: ⁊ iohānes eccl'ie reuelauit: q̄ excel
lebat omnibꝰ p̄uilegio caſtitatis: ⁊ q̄ grā dei interp̄tat̄: q̄ oīa
bona q̄ agebat grā dei aſcribebat: ⁊ q̄ oīa īmania tormētorum
equanimitate mētis ſuſtinebat. Sed q2 cōſtat hāc reuelationē
factā

factā eſſe in viſione: videndū ē ſub quo genere viſiōis eſt: viſio
enim alia corporalis eſt: alia ſpiritualis: alia intellectualis. Vi
ſio corporalis eſt qua videmus celū ⁊ terraȝ ⁊ cetera talia. Vi/
ſio ſpiritualis eſt q2 in eo quod videt̄ aliud p̄tēdit̄: ſicut fuit de
moyſe q̄ vidit rubū nō ardentē ardere: q̄d aliud ſignificabat.
Intellectualis v̄o q2 ſpū ſctō intimāte aliq̄s cōſpicit aliq̄d my
ſticū: ſicut ſanctus iohānes in hoc libro fecit: nā nō realit̄ iſta
vidit: ſed diuino flamine inſpirante: cōuenientia ſigna paſſio/
nū deſignatiua intellectui ſuo cōfigurauit. Nunc q̄ ſit materia
illius videamus. Materia illiꝰ ſūt ſeptē ſigna. i. genera tribu/
lationum. Intētio v̄o eſt nos imitare ad patientiā: vt p̱ patiē
tiā veniamꝰ ad cōtēplationē: p̱ cōtēplationē ad reuelationeȝ.
Inde ad beatitudinē in qua habemꝰ finalē cauſā huius op̱is:
⁊ q2 nō querit̄ in diuinitate de ph̄ia ſȝ de vita: videamꝰ cui vite
ſupponat̄. ¶ Vita: alia theorica. i. cōtēplatiua: alia practica. i.
actiua. Sed practicā ad theoricā cōſtat referri. Et notāduȝ eſt
quare nos magis ad patientiā q̄ȝ ad alias virtutes inuitet. ad
quod dicendū eſt ꝙ ſicut fides eſt fundamētū omniū virtutū:
ſic patiētia quodāmodo eſt ſuſtētamentū. vnde Prudētiꝰ: Vi
dua eſt virtꝰ quam non patientia firmat. Notandū v̄o eſt quā
dam partē huius libri ꝓ proemio vel pro ꝓlogo accipi. ſ. vſqȝ
ad illum verſum: Ego iohannes fui ⁊c̄. In qua parte nos inui
tat ad legendū ⁊ ad audiendū ⁊ ad ſeruandū: quia ſi hoc fece/
rimus beatitudinem conſequemur: ⁊ ſic commendat opus ſu/
um: legendus eſt iſte liber: quia eſt apocalypſis ieſu chriſti. ſ.
reuela

ꝗ reuelatio nõ cuiuſlibet ſed ieſu chriſti. Uel legẽdus eſt liber h: quia beatus eſt qui legit ⁊ qui audit verba prophetie lectiõis. huius.i.apocalypſis.i.reuelatiõis ieſu xp̃i.

Apocalypſis hec inter reliquos noui teſtamenti libros ꝓphetia vocatur: ſed alijs excellentior ꝓphetijs: quia de chriſto ⁊ eccleſia magna ex ꝑte adimpleta iã ſacramẽta denunciat. vl' etiã ideo: q2 cum alijs vnifaria iſti trifaria data eſt ꝓphetia ſil'.ſ. de p̃terito: de p̃nti ⁊ de futuro. ⁊ ſic euangeliũ legis obſeruãtias: ſic iſta ꝓphetia excellit veteres a lõge ꝓſpiciẽtes vẽturaſ ꝓphetias. Ad cuiꝰ roborãdã firmitatẽ occurrit etiã auctoritas mittẽtis deferẽtis ⁊ accipiẽtis. hãc eniʒ deꝰ.i. tota trinitas miſit. nã de patre dicit: Mittẽs ꝑ angeluʒ
Apo.1.a ſuũ. filiꝰ aũt dicit: Ego ieſus miſi ãgelũ. Sed ⁊ de ſp̃uſctõ hoc ſcriptũ eſt: dñs deꝰ omnipotẽs. Sciendũ itaq3 q2 cũ ſine additamento ſpiritus ponitur: tota trinitas frequentius intelligit
Ioh.4.c. vnde eſt: Spiritus eſt deus. Et qui habet aurem audiat quid
Apo.2.a.b.c ſp̃us dicat eccleſijs. Et quãq3 angelus ſolius verbi incarnati perſonã geſſerit: tota tamẽ trinitas in angelo operata ẽ. Q2 aũt iohannes in exilio iſta vidit manifeſtat xp̃i fidẽ in terreniſ preſſuris celũ vẽdicare. Et ſciẽdũ ꝙ cũ dicit apocalypſis: ſubaudiendũ eſt: hec eſt. ſed hũc modũ locutiõis q̃ cũ diminutione verbi fit: freq̃ẽter inuenimꝰ in diuinis ſcripturis. vñ Salomõ ait: ſine adminicl'o verbi Parabole Salomonis. ⁊ Eſaias: Uiſio eſaie. Alpha principiũ ẽ elementoꝝ grecorũ: ⁊ o finis: qđ bene cõuenit illi de quo dicit Eſaias:
Eſa.43.b Ante me nõ eſt formatꝰ deꝰ: ⁊ poſt me nõ erit. Cauſa q̃ beatũ iohannẽ ſcribere monebat: q2 interim dũ ipſe exul teneretur a domiciano. In eccleſijs quibꝰ ip̃e p̃erat neq̃tie multe iñoleuerũt: ad quorũ correctionẽ ipſe cõmonet ꝑ angelũ in viſione ſiue dormiens ſiue ſpiritualiter raptus. Per hoc ꝙ iohannes omni humano eloquio ⁊ auxilio deſtiturꝰ: diuinitꝰ eſt viſitatꝰ: innuitur nobis ꝙ q̃ntomagis ab h tumultu recedimꝰ: tãtomagis diuina viſitatiõe digni iudicabimur. Et eſt materia in hoc libro eccleſia: de qua oẽs fiũt viſiões. Quicq̃d aũt inducit de antichriſto ⁊ demonibꝰ: ad cõprobationeʒ eccleſie fit. Hoc aũt mõ tractat de hac materia.ſ. oſtẽdẽdo ꝯditioneʒ ipſiuſ eccleſie ƀʒ preſentẽ ⁊ futurũ ſtatũ. Scdm̃ p̃ntẽ ꝙ mltas ꝑſecutiões oporteat hic pati eccleſiã. Et itẽ in p̃nti etiã mltas dignitates: vt remiſſionẽ peccatoꝝ: illuminationẽ animaruʒ ⁊ talia. In futuro autẽ obtinere vitã ⁊ interminabilẽ leticiã. Finalis cauſa eſt: vt ſibi ſubditos quibus principaliter ſcribit. deinde ceteros admonet ad ſuſtinendas tribulatiões cuʒ patientia: niſi diffidẽtes de remuneratione magna. Nomẽ etiam auctoris querit: quod gr̃a dei dicit: qđ eſt iohẽs. Qđ bñ cõuẽit ĩtẽtiõi: oẽſ ei ꝓ xp̃o patiẽteſ gr̃a dei.i. auxilio dei patiunt: aliter eni deficerẽt. ſicut dicit apl's: Gratia dei ſũ id qđ 1.Cor.15.b
ſum. Locus quoq3 in quo cõpoſuit notat. pathmos videlicet inſula in qua poſitus in exiliũ fuerat a domiciano ceſare propter verbũ dei qđ p̃dicabat. Per quã ĩſulam deſignat eccleſia que quotidie aſſultꝰ huiꝰ ſeculi patitur: immobilis tñ exiſtens. pathmos eni ebulitio vel fretũ interpretat. Uidenduʒ quo modo viſionis iohannes talia vidit. Tres nãq3 modi viſionũ ſunt. Unꝰ cũ celũ terram ⁊ ſimilia corporeis oculis videmus. Alius cũ dormiẽtes vel etiã vigilãtes aliq̃d videmꝰ ꝑ quod aliud figuramus: ſicut pharao vidit craſſas vaccas vel boues ⁊ macras. Alius modus eſt intellectualis. cũ aliquid mente concipimus non per imagines: ſed ſicut eſt: vt dauid in pſalmis. dicens: Audiam quid loquatur in me domi- Pſ.84.
nus deus. Iohannes ƀo imagines in mente vidit: ⁊ in eis veritatem intellexit. Materia ſtatus aſie et totiꝰ preſentis eccleſie. lr̃a ſic: ac ſi ita cõmoneret: Attẽdite hanc viſionem: q2 viſio reuelata eſt in chriſto ieſu. Qualitas.i. modus tribulationes intus: et exterius ecõtrario ꝯſolatiões: locꝰ breuis labor et certa premia. Intentio patiẽter ferre omnia.

Glo. ordi.

Prologuʒ p̃mittit ſalutationẽ ĩ vtroq3 captat.

Incipit liber apocalypſis beati iohis apl'i. Ca. I

a Apocalypſis ie. xp̃i. Preparat auditores beniuolos ⁊ attẽtos ſicut ⁊ ibi iohannes ſeptẽ eccleſijs q̃ ſũt in aſia. b Quaʒ de. ⁊c. ƀm hominẽ accepit eã a patre ⁊ ƀbo ſibi counito ⁊ ſpirituſctõ. c Que oporet. Quaſi ⁊ ineuitabile ẽ q̃n fiant: ⁊ vtile vt fiãt. Oportet vt patiant tribulatiões cito. d Cito. Dicit vt ſeparent ne ſit graue pati cito finiẽdi ſũt labores ⁊ p̃mia danda. Breuis labor: feſtinata gloria. e Et ſignificauit. deꝰ pater filio: ⁊ filiuſ iohãni ſub ſigillo.i. ſub ſcripto: ne locꝰ ſit furibꝰ ꝑuertẽdi: ⁊ vt gratiꝰ ſit fidelibꝰ ſi cũ exercitio ꝯſequant. f Qui teſtimoniũ ꝑ. Qui teſtat verba ipſius xp̃i habita: tã de ƀbo.i. diuinitate q̃3 de hũanitate ieſu xp̃i. g Uerbo dei. Filiꝰ vocat verbũ dei: q2 ꝑ eũ mãifeſtatus ẽ ĩ mũdo pat. h In his q̃cũ. vi. In his q̃ corporalit vidit vt paſſũ: vl' ſola mẽte: vt fuiſſe cũ p̃re añ oĩa. i Beatꝰ q̃ le. Xp̃s dedit mihi: beatꝰ aũt qui a me accepit. Beatꝰ q̃ le. ⁊ au. ⁊c. q2 h apocal'. eſt ie. xp̃i ⁊c. Qui legit.i. q̃ narrat alij q̃ audiuit: q2 pl'es ab vno legẽte p̃nt audire. Ul' audiẽt. ⁊ ĩ h notat auditores: q2 pl'es. Illi ſoli btĩ q̃ audiũt vt mẽte recõdãt: ⁊ mẽte recõdũt: vt oꝑe cõpleãt: ⁊ opere

ĩplent

Ex epiſtola ſancti Hieronymi ad Paulinum.

Apocalypſis iohãnis tot habet ſacramẽta quot ƀba. Parꝝ dixi: et ꝓ merito voluminis laus oĩs ĩferior ẽ. In verbis ſingul' mltiplices latẽt ĩtelligẽtię.

Incipit liber apocalypſis beati iohannis apoſtoli.

a Apocalypſis ieſu chriſti Ca. I a†
ꝗ hec eſt reuelatio.
ꝗ deꝰ pater vt nihil de bens. ꝗ xp̃o.
b quam dedit illi b
ꝗ verbo et exemplo.
deus pãlam fa- c
ꝗ nõ iudeis non phariſeis. ꝗ de his.
c cere ſeruis ſuis que oportet fieri d e
ꝗ vel in breui. ꝗ.i. ꝑ ſignũ oſtendit.
d e cito: ⁊ ſignificauit mittẽs per an f
ꝗ pſonã xp̃i habẽtẽ. ꝗ nõ ſuꝑbo ſed humili.
gelum ſuum ſeruo ſuo iohanni g
f g qui teſtimonium ꝑhibuit verbo h
h dei: et teſtimonium ieſu chriſti i
ꝗ vt litterati.
h i quęcunq3 vidit. † Beatꝰ qui legit: k l

Nico. de lyra

Incipit liber apoca. btĩ iohã. apl'i.

a Apocalypſis ieſu chriſti Ca. I ⁊c. Liber iſte in duas ꝑtes diuidit: in proemiũ ⁊ tractatũ: q̃ ĩcipit ĩ ca. ſe. In ꝓemio ƀo tria facit: q2 p̃mo reddit auditores attẽtos. ſcđo bẽiuolos. ibi: Iohãnes ſeptẽ eccleſijs. tertio dociles ſiue doctos. ibi: Ego iohãnes. q̃ tria in prologis fieri cõſueuerũt. Primũ fac duplr̃. p̃mo ex auctẽte et arduitate huiꝰ doctrine. ſcđo ex eius vtilitate. ibi: Beatꝰ q̃ legit. Ad hec eĩ duo ſolẽt homines attẽdere. Circa p̃mũ ſciẽdũ ꝙ ſicut dictũ fuit in p̃ncipio libri pſalmoꝝ: reuelatio ꝓphetica q̃ fit cũ imaginaria viſiõe: q̃lis eſt iſta q̃ deſcribitur in hoc libro. nã iohãnes habuit imaginarias viſiones: ⁊ q̃d ſignificarẽt ĩtellexit: altioris A
gradus eſt q̃ñ apparet aliq̃ ꝑſona inſtruẽs đ occultis q̃3 ſi fieret ſine tali apparitiõe ꝑſone. ⁊ q̃nto ꝑſona ſic apparẽs eſt altior: tãto reuelatio eſt gradus altioris. ſicut ꝑſona angelica altior ẽ q̃3 humana: ⁊ diuina q̃3 angelica. Licet aũt angelꝰ apparuerit Iohãni eũ inſtruẽs in apocalypſi: tñ apparebat tanq̃3 repreſentãs ꝑſonã filij dei humanati: ⁊ in eiꝰ ꝑſona loquẽs: vt poſtea magꝰ apparebit. ꝓpter h reuelatio in h libro cõtẽta ẽ valde ardua ⁊ autẽtica. ⁊ h eſt qđ đr: Apocalypſis ieſu chriſti.i. reuelatio facta in ꝑſõa ieſu xp̃i modo dicto. b Quã dedit illi deꝰ pat. nã filius deitatẽ habet a patre. c Palã facere.i. mãifeſtare. d Seruis ſuis.i. deuot' fidelibꝰ ⁊ ſtudioſis. e Que op. fi. cito.ſ. tribulatiões eccleſie quas oportet fieri. nã hoc ꝓcedit ex diuiña ordinatiõe q̃ nõ põt fruſtrari. ⁊ hoc fit ad ꝓbationẽ fideliũ ⁊ augmẽtũ glie ip̃oꝝ. f Et ſig. mit. ꝑ ãgelũ ſuũ. dicto mõ apparẽtẽ. g Seruo ſuo iohãni. euãgeliſte. h Qui teſtimonium perhibuit verbo dei. in principio euangelij ſui q̃3tum ad emanationeʒ eius eternã. đ. In p̃ncipio erat ver. ⁊ verbũ erat apđ deũ ⁊ de. e. ƀ. ⁊ q̃3tũ ad eiꝰ ĩcarnationẽ tp̃alẽ. đ. Et ƀbũ ca. fa. ẽ ⁊ ha. ĩ no. iõ ſubdit. i Et teſtimoniũ ie. xp̃i.i. đ ieſu xp̃o. k Quecũq3 vidit.ĩ eiꝰ ꝯuerſatiõe: miraculoꝝ oꝑatiõe: morte ⁊ reſurrectione: ſic ꝑʒ in euãgelij ſui ꝓſecutiõe. l Beatus. Hic cõſequẽter reddit auditores attentos ex huiꝰ libri vtilitate: que conſiſtit in beatitudinis conſecutione. dicens: Beatus qui le-

† Ap.22.b